

**Lukáš 1:35** A anděl jí odpověděl: “Duch Svatý přijde na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní; proto také to Svaté (+dítě, B21), co se [z tebe] narodí, bude nazváno Syn Boží.

**ST – časopis Znamení doby, 29. května 1901, odst. 11** Když se naplnil čas, měl se objevit v lidské podobě. Měl zaujmout své postavení v čele lidstva tím, že na sebe vezme lidskou přirozenost, ale nikoli hříšnost.

**7BC – Biblický komentář, 7. svazek 925.5** Narodil se bez poskvrny hříchu, přišel však na svět stejným způsobem, jakým přicházejí členové lidské rodiny. Neměl jen nějaké zdánlivé tělo, ale vzal na sebe lidskou přirozenost a podílel se na životě lidstva.

**RH – časopis Review and Herald, 15. prosince 1896, odst. 6** Kristus přišel jako druhý Adam do poskvrněného a zkaženého světa, aby žil životem dokonalé poslušnosti. Lidstvo, oslabené v morální síle, nebylo schopno čelit satanovi, který vládl svým poddaným krutou rukou. Kristus přišel, aby se postavil na bitevní pole v boji proti všem satanským silám. Představením Božího charakteru ve svém životě se snažil získat člověka zpět k věrnosti a oddanosti Bohu.

**RH – časopis Review and Herald, 15. prosince 1896, odst. 7** Boží Syn, oděný do lidského těla, sestoupil na úroveň těch, které si přál zachránit. Nebyla v něm žádná lest ani hříšnost, byl vždy čistý a neposkvrněný, přesto na sebe vzal naši hříšnou přirozenost. Oblékl své božství do lidství, aby se mohl spojit s padlým lidstvem, a usiloval získat pro člověka zpět to, co Adam neposlušností ztratil pro sebe i pro svět. Ve svém vlastním charakteru ukázal světu Boží charakter.

**ST – časopis Znamení doby, 16. ledna 1896, odst. 2** Satan prohlásil, že je pro Adamovy syny a dcery nemožné Boží zákon dodržovat, a obvinil tak Boha z nedostatku moudrosti a lásky. Pokud nemohli zákon dodržovat, pak byla chyba na straně Zákonodárce. Lidé, kteří jsou pod kontrolou satana, opakuji tato obvinění vůči Bohu, když tvrdí, že lidé nemohou dodržovat Boží zákon. Ježíš se ponížil, oděl své božství lidskostí, aby mohl stanout jako hlava a představitel lidské rodiny a svým učněním i příkladem odsoudit hřích v těle a označit tak satanova obvinění za lživá. Byl vystaven nejostřejším pokušením, jaká může lidská přirozenost poznat, a přesto nezhřešil, neboť hřích je přestoupení zákona. Vírou se zmocnil božství, stejně jako se skrze něj může lidstvo zmocnit nekonečné síly. Ačkoli byl ve všech bodech pokoušen, jako jsou pokoušeni i lidé, nezhřešil. Nežrekl se své věrnosti Bohu, jako to učinil Adam....

**ST – časopis Znamení doby, 16. ledna 1896, odst. 5** Bůh se zjevil v těle, aby odsoudil hřích v těle tím, že projevil dokonalou poslušnost celému Božímu zákonu. Kristus se nedopustil žádného hříchu a v jeho ústech se nenašla žádná lest. Svou lidskou přirozenost nenarušil, a přestože byl v těle, nepřestoupil v ničem Boží zákon. Ba co víc, zbavil padlého člověka každé výmluvy, kterou by mohl uvést jako důvod pro nedodržování Božího zákona. Kristus byl stížen lidskými slabostmi, byl obtěžkán nejprudšími pokušeními, byl pokoušen ve všech ohledech jako lidé, přesto si vytvořil dokonale bezúhonný charakter. Nebyla na něm nalezena žádná poskvrna hříchu.

**ST – časopis Znamení doby, 16. ledna 1896, odst. 6** Skrze Kristovo vítězství jsou člověku poskytnuty stejné výhody, jaké měl On; může se totiž stát účastníkem síly, která ho přesahuje, dokonce účastníkem božské přirozenosti, díky níž může zvítězit nad zkažeností, která je ve světě skrze žádostivost. V lidské přirozenosti Kristus rozvinul dokonalý charakter. **Židům 2:16-18** <sup>16</sup>Je přece jasné, že se neujímá andělů, ale ujímá se semene Abrahamova. <sup>17</sup>A tedy musel být ve všem učiněn podobný bratřím, aby se stal milosrdným a věrným veleknězem v Božích věcech, k usmíření hříchů lidu. <sup>18</sup>Protože sám vytrpěl pokušení, může pomoci těm, kteří jsou pokoušeni."....

**ST – časopis Znamení doby, 16. ledna 1896, odst. 7** Kristovo lidství se nazývá „tím Svatým“. Inspirovaný záznam o Kristu říká: **1. Petrův 2:22** „nedopustil se hříchu“, **2. Korintským 5:21** „nepoznal hřích“ a **1. Janův 3:5** „hříchu v něm není“. Byl **Židům 7:26** „svatý, bezelstný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků“. Přebýval mezi lidmi. Toto svědectví o Kristu jasně ukazuje, že odsoudil hřích v těle. Žádný člověk nemůže říci, že beznadějně podléhá otroctví hříchu a satana. Kristus na sebe vzal odpovědnost za lidstvo a hříchy všech, kteří věří, jsou připsány jemu. Zavázal se, že za ně ponese odpovědnost. Podřídil se každé čárce a písmenu zákona, aby před nepadlými světy, před svatými anděly a před padlým světem dosvědčil, že ti, kdo v Něj uvěří, kdo Ho přijmou jako svou oběť za hřích, kdo se na Něj spolehnou jako na svého osobního Spasitele, budou mít prospěch z Jeho spravedlnosti a stanou se účastníky Jeho božské přirozenosti. Svědčí o tom, že skrze Jeho přičtenou spravedlnost bude věřící člověk poslušný Božím přikázáním.

**3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 131.1** Skrze účast na božské přirozenosti můžeme být čistí, svatí a neposkvrnění. Bůh nebyl učiněn člověkem a člověk nebyl zbožštěn smíšením obou přirozeností. Kristus nevlastnil stejnou hříšnou, zkorumpovanou a padlou nevěrnost, jakou vlastníme my, protože pak by nemohl být dokonalou obětí. - Rukopis 94, 1893.

**3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 141.5** Kristus, druhý Adam, přišel v podobě hříšného těla. Ve prospěch člověka byl vystaven zármutku, únavě, hladu a žízni. Byl vystaven pokušení, ale nepodlehł hříchu. Nebyla na něm žádná poskvrna hříchu. Prohlásil: **Jan 15:10** „já jsem zachoval [za svého pozemského života] **přikázání svého Otce**“.

**2SP – Duch prorocký, 2. svazek 11.1** Jedině Kristus mohl otevřít cestu tím, že přinesl oběť odpovídající nárokům Božího zákona. Byl dokonalý a neposkvrněný hříchem. Byl bez vady a poskvrny.

**6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1074.6** Druhý Adam byl svobodnou morální bytostí, která je zodpovědná za své jednání. Byl obklopen velmi rafinovanými a zavádějícími vlivy a měl mnohem méně příznivé podmínky pro vedení bezhříšného života než první Adam. Přesto uprostřed hříšníků odolal každému pokušení ke hříchu a zachoval si nevinnost. Vždy zůstal bez hříchu.

**YI – časopis Instrukce pro mladé lidi, 16. září 1897, odst. 7** Ve svém lidství byl ztělesněním božského charakteru. Bůh ve svém Synu ztělesnil své vlastní vlastnosti – svou moc, svou moudrost, svou dobrotu, svou čistotu, svou pravdivost, svou duchovnost a svou laskavost. V něm, ačkoli byl člověkem, přebývala veškerá dokonalost charakteru, veškerá božská znamenitost.